

straffelovsovertrædelser. Et sådant bevis kan være meget vanskeligt at føre.

I en konkret sag fra retten i Roskilde blev to personer, der i og uden for Hells Angels' tilholdssted havde båret skarpladte halvautomatiske våben, frifundet for forsøg på legemsangreb af særlig farlig karakter, idet retten ikke fandt det bevist, at de pågældende havde forsæt til at anvende våbnene. De blev derfor alene straffet for overtrædelse af våbenloven med fængsel i 60 dage. Dommen er anket til Østre Landsret. Der henvises også til den i bilag 2 beskrevne dom fra Østre Landsret af 12. juni 1996, hvor byretten havde domfældt tre tiltalte for forsøg på legemsangreb af særlig farlig karakter efter straffelovens § 245, men hvor landsretten ikke fandt, at der var forsæt hertil, og kun dømte de pågældende for overtrædelse af våbenloven.

Det er således udgangspunktet, at personer, som anholdes i besiddelse af våben, der er egnet til at anrette meget betydelige skader, alene vil blive straffet efter våbenloven. Som eksempler kan nævnes personer med tilknytning til en rockergruppe, der anholdes under transport af panserværnsraketter i en bil, eller den situation, hvor politiet hos rockere finder en bombe, som vil kunne sprænge en bygning i luften, men hvor det ikke kan bevises, at fremstillingen af bomben er led i planlægningen af en konkret straffelovsovertrædelse.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der i tilfælde, hvor personer findes i besiddelse af særdeles farlige våben, der kan forvolde betydelige skader, bør være adgang til at idømme en væsentligt strengere straf, end strafferammen i våbenloven lægger op til. En sådan bestemmelse bør efter Justitsministeriets opfattelse placeres i straffeloven, idet der i særlovgivningen normalt kun fastsættes strafferammer på indtil 2 års fængsel. Indsættelse af en bestemmelse i straffeloven med en højere strafferamme end strafferammen på fængsel i 2 år i våbenloven vil også være en markering af, at der er tale om alvorlig kriminalitet.

Bestemmelsen foreslås udformet således, at den, som i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer indfører, tilvirker, besidder, bærer, anvender eller overdrager våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnede til at forvolde betydelig skade, straffes med fængsel indtil 4 år.

Bestemmelsen foreslås indsat i straffelovens kapitel 20 om almenfarlige forbrydelser, som bl.a. også indeholder § 191 om de grove narkotikaforbrydelser, idet der også her er tale om en forbrydelse, der kan bringe menneskers liv og helbred i fare.

For at en person kan straffes efter bestemmelsen, er det en betingelse, at den pågældende har handlet *i strid med våbenlovgivningen*. Det indebærer, at der skal være tale om våben eller eksplosivstoffer, som er omfattet af våbenloven, og at den pågældende ikke har tilladelse til at besidde våbnene.

De tilfælde, hvor en person har tilladelse til besiddelse af våben eller eksplosivstoffer, men overtræder loven ved at handle i strid med tilladelsen, forudsættes ikke omfattet af bestemmelsen i straffeloven, men vil alene kunne straffes efter våbenloven. Som eksempel kan nævnes en virksomhed, der har tilladelse til at anvende eksplosivstoffer, men som opbevarer disse i strid med forskrifterne i våbenlovgivningen.

Formuleringen »*indfører, tilvirker, besidder, bærer, anvender eller overdrager*« er en gentagelse af formuleringen i våbenloven. Formuleringen indebærer, at alle, som er i besiddelse af særdeles farlige våben, eller som skaffer sig eller andre sådanne våben, vil kunne være omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffeloven. *Anvendelsen* af særdeles farlige våben vil typisk være omfattet af straffelovens bestemmelser om manddrab eller legemsangreb af særlig farlig karakter eller forsøg herpå eller af straffelovens § 183 eller § 252 om forsætlig fareforvoldelse, men er medtaget, for at også den situation, hvor våbnet anvendes under omstændigheder, hvor der ikke er fare for skade på person eller ting, f.eks. hvor en panserværnsraket afprøves i en grusgrav, skal være omfattet af den foreslåede regel.

Det foreslås endvidere, at der skal være tale om våben, som er af *særdeles farlig karakter*, og som derfor er *egnede til at forvolde betydelig skade*. Betydelig skade omfatter både skade på bygninger og personskade. Ved brugen af udtrykket »*betydelig*« er det forudsat, at der ved anvendelse af våbnet kan ske ødelæggelse af en bygning eller dele af denne eller af et lokale, eller at våbnet er egnet til at dræbe eller kvæste flere mennesker på en gang.

De *våben*, der forudsættes omfattet, vil typisk være våben, som har karakter af egentligt krigsmateriel, og som ikke lovligt kan besiddes af andre end militæret, herunder hjemmeværnet. Som eksempler kan nævnes panserværnsraketter, morterer, håndgranater, bomber, miner og automatiske skydevåben, herunder maskinpistoler og maskingeværer.

Det forudsættes, at afgrænsningen mellem særdeles farlige skydevåben, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffeloven, og andre skydevåben, hvoraf ulovlig besiddelse alene kan straffes efter våbenloven, fastsættes således, at automatiske skydevåben omfattes af § 192 a. *Automatiske skydevåben* karakteriseres ved, at våbnet bliver ved med at afgive skud, så længe aftrækkeren påvirkes. Der